

Sygn. akt I 246/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Przemysław Majkowski

Protokolant : staż. Patrycja Szydłowska

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2014 r. w Sieradzu

na rozprawie

sprawy z powództwa A. Z.

przeciwko (...) Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności i o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża pozwanej kosztami postępowania.

Sygn. akt I C 246/13

UZASADNIENIE

Pozwem skierowanym do tutejszego Sądu pełnomocnik powódki wniósł o pozbawienie w całości wykonalności nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 9 września 2005 r. sygn. akt I Nc 29/05, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na rzecz (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. przeciwko A. Z., nakazującego powódce A. Z. oraz L. Z. (1), aby zapłacili solidarnie (...) Bank S.A. z siedzibą w K. kwotę 202.731,92 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 sierpnia 2005 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu. Zażądał także zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, (pozew – k.3-5).

Pozwany (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. reprezentowany przez zarządzającego (...) Bank S.A. W. nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie, oraz zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego, (odpowiedź na pozew – k.130-135).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 9 września 2005 r. Sąd Okręgowy w Sieradzu w sprawie o sygn. akt I Nc 29/05 wydał nakaz zapłaty, na podstawie którego zobowiązał powódkę A. Z. oraz jej męża L. Z. (1), aby zapłacili solidarnie powodowi (...) Bank S.A. z siedzibą w K. kwotę 202.731,92 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 sierpnia 2005 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu. Zobowiązanie to wynikało z umowy kredytu zawartej w dniu 11 sierpnia 2004 r. przez L. Z. (1) na kwotę 200.000 zł. Zabezpieczeniem spłaty kredytu był złożony przez L. Z. (1) weksel własny In blanco poręczony przez powódkę A. Z.,

(dowód: kserokopia nakazu zapłaty – k.8).

Sąd Rejonowy w Sieradzu postanowieniem z dnia 5 października 2005 r. sygn. akt GU 8/05 ogłosił upadłość dłużnik L. Z. (1) z możliwością zawarcia układu. Na podstawie układu wierzytelności przekraczające kwotę 10 000 zł zostały zredukowane o 40 %, zaś należności uboczne zostały umorzone w całości,

(dowód: kserokopia postanowienia – k. 30-32).

(...) Bank S.A. z siedzibą w K., będący poprzednikiem prawnym pozwanego, zgłosił do masy upadłości wierzytelność w łącznej kwocie 207.756,37 zł zasądzoną nakazem zapłaty będącym przedmiotem niniejszego postępowania. W tych okolicznościach mąż powódki L. Z. (1) przedstawił wierzycielowi (...) Bank S.A. z siedzibą w K. harmonogram spłaty zredukowanej kwoty w wysokości 119.160 zł. Kwota miała być zapłacona w 8 ratach w okresie od 31 grudnia 2006 r. do 30 czerwca 2010 r.,

(dowód: pismo – k.34)

Wszystkie raty wynikające z zadłużenia L. Z. (1) zostały przez niego zapłacone w terminie, (niesporne).

W dniu 30 września 2011 r. (...) Bank S.A. sprzedał pozwanemu D. Niestandardyzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu wierzytelność wynikającą z nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Sieradzu sygn. akt I Nc 29/05, (niesporne).

W dniu 2 listopada 2009 r. powódka zwróciła się do G. Banku z prośbą o wydanie zaświadczenia o wysokości zadłużenia informując Bank, że według jej wiedzy do spłaty pozostały 2 raty układu i ani ona, ani jej mąż nie posiadają innego zadłużenia wobec G. Banku.

(dowód: pismo.- k.42).

W odpowiedzi na pismo powódki, (...) Bank S.A. w dniu 10 listopada 2009 r. oświadczył, że na dzień 9 listopada 2009 r. wymagalna wierzytelność Banku wobec L. Z. (1) oraz A. Z. wynosi 29 790 zł i powinna zostać zapłacona w dwóch ratach po 14 895 zł każda. Jednocześnie bank oświadczył, że poza wyżej określonym zadłużeniem (29 790,00 złotych) L. Z. (1) – firma (...) nie posiada w (...) Banku S.A. innego długu związanego z prowadzeniem rachunków bankowych,

(dowód: oświadczenie – k. 43).

W dniach 28 grudnia 2009 r. i 28 czerwca 2010 r. L. Z. (2) dokonał zapłaty dwóch ostatnich rat wynikających z układu z G. Bankiem.

(dowód: wyciąg z konta bankowego L. Z. (1)- k. 46-53).

W dniu 18 grudnia 2009 roku (...) Bank S.A. na prośbę zainteresowanej poinformował powódkę, że wpis zawierający jej dane osobowe został ostatecznie usunięty z Systemu Bankowy Rejestr prowadzonego przez (...) Banków (...) S.A. w W.,

(dowód: pismo – k.41).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej dokumentów.

Sąd uznał wszystkie wyżej wymienione dokumenty za wiarygodne, bowiem ich wartości dowodowej nie kwestionowała żadna ze stron, a Sąd nie znalazł żadnych podstaw by czynić to z urzędu. Wobec tego Sąd uznał, że dokumenty urzędowe stanowią, w myśl art. 244 § 1 k.p.c., dowód tego, co zostało w nich w sposób urzędowy stwierdzone, a dokumenty prywatne, zgodnie z art. 245 k.p.c. stanowią dowód tego, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenia w nich zawarte.

Sąd oddalił przy tym wniosek strony powodowej o dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron, albowiem okoliczności sprawy zostały już dostatecznie wyjaśnione na podstawie przedstawionych przez strony dokumentów. Dowód z przesłuchania stron ma zaś charakter subsydiarny. Zgodnie bowiem z art. 299 k.p.c. przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron dopuszczalne jest wyjątkowo, gdy w świetle oceny sądu, opartej na całokształcie okoliczności sprawy, brak jest w ogóle innych środków dowodowych albo gdy istniejące okazały się niewystarczające do wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Ten środek dowodowy nie może być traktowany jako dowód mający na celu sprawdzenie wyników dotychczasowego postępowania dowodowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Spór pomiędzy stronami w przedmiotowej sprawie dotyczył w istocie skutków prawnych oświadczenia (...) Banku S.A. (poprzednika prawnego pozwanego) złożonego w piśmie z dnia 10 listopada 2009 r. Strona powodowa dla uzasadnienia podstawy faktycznej swojego żądania wskazał bowiem, iż na mocy tego oświadczenia powódka A. Z. została zwolniona z długu powyżej kwoty 119.160, 00 zł, którą to kwotę wraz z mężem uiściła, co oznacza, że zobowiązanie wygasło i tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty z dnia 09 września 2005 roku w sprawie I Nc 29/05 winien być pozbawiony wykonalności. Tymczasem z treści omawianego oświadczenia wynika jednoznacznie, iż (...) Bank S.A. w odpowiedzi na zapytanie skierowane przez powódkę i jej męża o potwierdzeniu salda zadłużenia pozostałego do zapłaty w ramach układu, wskazał jedynie, że wymienionym do zapłaty pozostała kwota 29.790,00 zł z zastrzeżeniem, iż podane saldo uwzględnia postanowienia układu. Z powyższego jednoznacznie wynika, iż (...) Bank S.A. udzielając odpowiedzi na pytanie dłużników odnośnie liczby rat i terminów ich płatności, nie zwolnił z długu żony upadłego, ale wskazał saldo pozostałe do zapłaty w ramach układu, bo tego dotyczyło zapytanie A. i L. Z. (2). A zatem uwadze powódki umknęło iż wskazane saldo zadłużenia - 29.790,00 zł – według stanowiska Banku było aktualne jedynie przy uwzględnieniu układu przyjętego przez zgromadzenie wierzycieli, w tym także przez (...) Bank S.A. i zatwierdzonego w dniu 18 września 2006 r. przez Sąd Rejonowy w Sieradzu Wydział V Gospodarczy.

Stosownie zaś do treści art. 291 ustawy z dnia 28 luty 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., poz. 1112 ze zm.) odpowiedzialność A. Z. nie jest ograniczona do kwoty zatwierdzonej w ramach układu, bowiem zgodnie z powołaną normą prawną, wierzyciel jest uprawniony do dochodzenia wobec poręczyciela upadłego oraz współdłużnika upadłego, wierzytelności w pełnej wysokości. Tym samym w stosunku do współdłużników (w tym dłużników rzeczowych) i poręczycieli wierzytelności objęte układem nie ulegają zmianie ani co do wysokości, ani co do terminu i sposobu zapłaty. Osoby te odpowiadają zatem wobec wierzyciela według pierwotnej treści zobowiązania, co w przypadku poręczenia stanowi wyraźne odstępstwo od zasady, wyrażonej w art. 879 § 1 k.c., który stanowi, że o zakresie zobowiązania poręczyciela rozstrzyga każdorazowy zakres zobowiązania dłużnika. Przepis art. 291 p.u.n., stanowi bowiem *lex specialis* wobec powołanego przepisu (por. wyrok SN z dnia 18 listopada 2003 r., II CK 210/02; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 24 listopada 1995 r., I ACr 395/95; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 24 listopada 1995 r., I ACr 895/95). Zatem postanowienia układu zatwierdzonego przez Sąd Rejonowy w Sieradzu V Wydział Gospodarczy w dniu 18 września 2006 r. miały wpływ na zakres odpowiedzialności powódki za spłatę wierzytelności z tytułu umowy kredytu nr (...) w ten tylko sposób, iż każda dokonana w jego ramach wpłata pomniejszała saldo pozostałej do zapłaty wierzytelności z tytułu powołanej umowy kredytu, za spłatę którego w pełnej wysokości jest odpowiedzialna powódka. Tym samym przesłane przez (...) Bank S.A. w dniu 10 listopada 2010 roku pismo i zawarte w nim oświadczenie stanowiło jedynie informację o saldzie zadłużenia pozostałego do zapłaty w ramach układu, którym w zaistniałej sytuacji powódka musiała być zainteresowana. W żadnym zaś wypadku oświadczenie tego nie można interpretować jako zwolnienia z długu powódki powyżej kwoty 119.160, 00 zł.

O braku podstaw do przypisania oświadczeniu (...) Bank S.A. złożonemu w piśmie z dnia 10 listopada 2009 r. zamiaru wywołania skutku w postaci zwolnienia powódki z długu ponad kwotę objętą układem, świadczy również fakt, iż zostało ono złożone przed wykonaniem postanowień zatwierdzonego układu. Niemożliwym zatem byłoby zwolnienie z długu A. Z. przed wywiązaniem się przez jej męża z postanowień układu, gdyż brak realizacji jego

postanowień w świetle art. 302-305 Prawa upadłościowego i naprawczego stanowiłby przesłankę do jego uchylecia i dochodzenia wierzytelności w pełnej wysokości. W tych okolicznościach zwolnienie powódki z długu nie miaoby żadnego uzasadnienia i byłoby nieracjonalne w sytuacji, gdy (...) Bank S.A. nie uzyskałby zaspokojenia nawet w ramach układu.

Nadto, wbrew twierdzeniom powódki o potwierdzeniu złożenia przez (...) Bank S.A. w piśmie z dnia 10 listopada 2009 r. oświadczenia w przedmiocie zwolnienia jej z długu w żadnym razie nie może świadczyć usunięcie danych A. Z. z Systemu Bankowy Rejestr prowadzonego przez (...) Banków (...) S.A. w W.. Wskazać bowiem należy, iż ostatecznie dokonano przelewu wierzytelności dotyczącej powódki na rzecz pozwanej, co wiązało się z wykreśleniem danych A. Z. z powołanego systemu. Skoro zaś (...) Bank S.A. przygotowywał się do przelewu wierzytelności, to tym samym wykreślenia danych powódki z Systemu Bankowy Rejestr, w żadnym razie nie może być jednoznacznie rozumiane, jako potwierdzenie złożenia przez (...) Bank S.A. w piśmie z dnia 10 listopada 2009 r. oświadczenia w przedmiocie zwolnienia powódki z długu. Szczególnie, iż w piśmie tym Bank wyraźnie zaznaczył, że poza zadłużeniem 29 790,00 zł innego długu związanego z prowadzeniem rachunków bankowych nie posiada tylko i wyłącznie L. Z. (1) – Firma (...), a nie powódka.

Nadto z pola widzenia nie można tracić okoliczności, iż ostatecznie (...) Bank S.A. zawarł z pozwanym umowę cesji praw, która obejmowała przelew wierzytelności z tytułu umowy kredytu nr (...) dotyczącego powódki co jednoznacznie przesądza o tym, iż wymieniony Bank nigdy powódki z długu nie zwolnił.

Z tych też wszystkich względów uznać należy, że oświadczenie (...) Bank S.A. złożone w piśmie z dnia 10 listopada 2009 r. dotyczyło jedynie zadłużenia pozostałego do zapłaty w ramach zatwierdzonego układu i odnosiło się jedynie do zakresu odpowiedzialności L. Z. (1). Nie stanowiło ono zaś w żadnym wypadku zwolnienia powódki z długu. Szczególnie, że stosownie do treści art. 508 k.c. zwolnienie z długu ma charakter umowy co wyklucza kwalifikowanie go jako jednostronnego oświadczenia woli.

W tych okolicznościach powództwo należało oddalić.

Orzeczenie o kosztach zostało oparte na przepisie art. 102 k.p.c. Sąd uznał, że w niniejszej sprawie - mając na uwadze przede wszystkim charakter dochodzonego roszczenia oraz sytuację materialną powódki - zachodziły okoliczności szczególnie uzasadniające odstąpienie od obciążania powódki kosztami procesu poniesionymi przez pozwanego, na które składały się koszty zastępstwa prawnego.